

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax:
0232 211 273.
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea
acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și
filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen
Bank Iași

**Diracționai 2% din impozitul pe
venitul dvs. pentru lucrările și
activitățile pe care le susține
PAROHIA "TOMA COZMA"**

**Datele noastre
necesare pentru
Completarea
Formularului 230
sunt:**

- **Numele Asociației :** PAROHIA "TOMA COZMA"
- **CIF (Codul de Identificare Fiscală):** 11198095
- **Contul Organizației în format IBAN:** RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
- **ATENȚIE: La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.**

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 0232 211 273
- Direct la Pangarul bisericii
Parohia "TOMA COZMA"
vă e un partener credibil !

Pildă cu tâlc

Un secret pentru reușita în viață

A fost odată un băiat care își dorea să găsească secretul succesului. Într-o zi l-a căutat pe un înțelept care locuia sus în munți. S-a dus în coliba lui și l-a întrebat:
"Înțeleptule, poți să-mi spui care este secretul reușitei în viață?"

Înțeleptul a tăcut pentru o vreme. Apoi l-a condus pe tânărul nostru la un râu din apropiere. Au înaintat prin apă până când capul tânărului a fost în totalitate acoperit de apă. Băiatul se lupta să își țină capul deasupra apei. Spre surprinderea lui, bătrânul nu încerca să îl ajute. Dimpotrivă, îi ținea capul sub apă. După câteva momente, bătrânul l-a scos din apă și au plecat înapoi spre colibă. O dată ajunși acolo, înțeleptul l-a întrebat ce își dorea cel mai mult în timp ce se afla sub apă.

Tânărul i-a răspuns răstit: "Bineînțeles că îmi doream să respir, bătrân nebun!"

Înțeleptul i-a replicat îndată: "Fiule, dacă îți dorești succesul pe atâta cât îți doreai să respiri, atunci ai aflat care este adevăratul secret al succesului."

Morala

Succesul este o chestiune de alegere. Dacă ai suficiente motive, nu este nimic pe care să nu îl poți face.

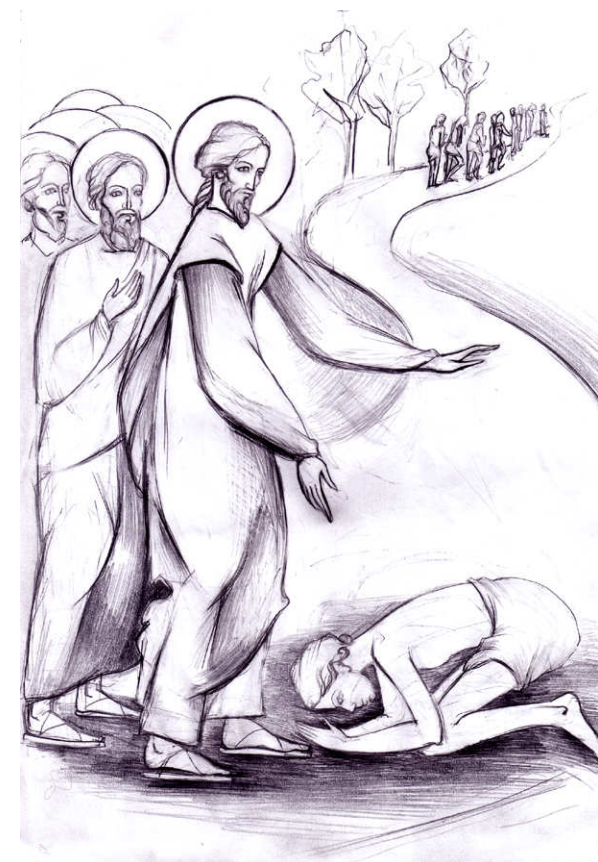
O dată ce ai găsit motivul pentru a face ceva, vei găsi cu siguranță și modul de a împlini aceasta. O dorință oarecare nu va face minuni. Dorința arzătoare, transformată în obsesie, generează energia care te face să atingi orice scop îți vei propune.

Text selectat de Ing. Elena Pintilie

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica celor 10 leproși

**Evangelia duminicii
Vindecarea celor zece leproși
(Luca XVII, 12-19)**

- Intrând într-un sat, L-au întâmpinat zece leproși care stăteau departe,
- Și care au ridicat glasul și au zis: Iisuse, Învățătorule, fie-Ți milă de noi!
- Și văzându-i, El le-a zis: Duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe când ei se duceau, s-au curățit.
- Iar unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors cu glas mare slăvind pe Dumnezeu.
- Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, mulțumindu-i. Și acela era samarinean.
- Și răspunzând, Iisus a zis: Au nu zece s-au curățit ? Dar cei nouă unde sunt ?
- Nu s-a găsit să se întorcă să dea slavă lui Dumnezeu decât numai acesta, care este de alt neam ?
- Și i-a zis: Scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit.
- Și i-a zis: Scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit.

Grafică realizată de Maria-Elisabeta Gheorghiu – Vornicu

Cuvânt al Sf. Vasile cel Mare

Bucurați-vă pururea, a spus Pavel, rugați-vă neîncetat, mulțumiți pentru toate (I Tes. 5, 16-18).

Ce înseamnă a ne bucura, care-i folosul ce-l avem de aici și cum e cu puțință să ne rugăm neîncetat și să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate ?

Pe scurt, sufletul care-i legat cu dorul de a fi împreună cu Creatorul și este obișnuit să se bucure de frumusețile cele de Sus nu schimbă bucuria și veselia lui cu nestatornicia de multe feluri a pasiunilor-trupești; dimpotrivă, pe cele ce sunt pentru alții supărătoare, el le face adaos de bucurie. Așa era apostolul: se bucura în neputințe, în strâmtorări, în prigoniri, în nevoi și-și prefăceau în laude lipsurile sale (II Cor. 12, 9-10); se bucura în foamete, în sete, în frig, în goliciune, în prigoniri, în strâmtorări; de cele din a căror pricină alții erau nemulțumiți și-și pierdeau nădejdea în viață, de aceea el se bucura (II Cor. 11, 27).

Da, cei care nu cunosc gândirea apostolului Pavel și nici nu înțeleg că el ne cheamă la viețuire evanghelică îndrăznesc să acuze pe Pavel că ne-a poruncit lucruri cu neputință de împlinit.

Să afle însă aceștia cât de multe prilejuri de bucurie binecuvântată ne stau înainte prin bunătatea lui Dumnezeu !

(continuare în p. 3)

**PROGRAM LITURGIC
în această săptămână**

♦ În cadrul Sfințelor Liturghii din această perioadă se vor rosti rugăciuni speciale pentru tinerii și studenții care se află în examene. Le adresăm tuturor invitația de a fi prezenți la aceste slujbe de duminică, din zilele de sărbătoare precum și la Slujba Sf. Maslu din zilele de vineri.

♦ **Vineri, 23 ianuarie, la ora 18.00** vom oficia **Slujba Sfântului Maslu și Slujba Acatistului și Aghesmei Mici.**

EDITURA JUNIMEA IAȘI

Al dumneavoastră, cu căldură !

RADOX

TVR MEDIA

Pro WOMEN

teko GREENTONER

neosim srl

JERTFA ȘI MINUNE: BISERICA DIN PRISACANI (XII)

(urmarea din numărul trecut a destăinuirilor P. C. Pr. Mihai Mărgineanu despre construcția bisericii noi din localitatea Prisacani)

„După anul 1989 lucrările de la biserică au înregistrat o nouă etapă: construirea pridvorului pe coloane de la fațada principală, la cererea mea, lucrarea fiind proiectată inițial de arhitectul Vasile Nacu, cu unele îmbunătățiri ulterioare. Zilele revoluției de la Timișoara m-au găsit transportând materialele necesare pentru construirea pridvorului și astfel, având asigurate materialele necesare, dar și posibilitatea de a angaja societăți din Iași, încă din luna ianuarie 1990 am început căutarea unei echipe cu care să pot realiza această lucrare atât de complexă și pretențioasă.

A rânduit Bunul Dumnezeu să cunosc niște oameni alături de care am putut trăi cu adevărat bucuria lucrului bine făcut: echipa de constructori din cadrul Regionalei CFR Iași, între care amintesc pe inginerii Grosu Dumitru și Vivi Iatan, cu maiștrii și colectivul de meseriași care-i secundau. Eu, care până atunci fusesem obișnuit să urmăresc îndeaproape toate fazele de lucru, devenind de multe ori incomod pentru muncitori prin exigența pe care o manifestam, de data aceasta am fost impresionat de seriozitatea, punctualitatea, calitatea și precizia lucrărilor ce se realizau. Tot cu ajutorul acestei echipe am realizat și subsolul tehnic din zona pridvorului, dar și casa scării pentru accesul la subsol și etaj și, în sfârșit, pardoseala în mozaic pe desen, cu o bogată ornamentație, după proiectul realizat de Arh. Gheorghe Hereș.

Au urmat apoi câteva lucrări pe care le-am realizat în regie proprie, în majoritate prin angajarea potențialului local, dar și prin cooptarea unei echipe de meșteri coordonate de maistrul Ion Dulan, care a executat stâlpii de gard de la șosea, din bolovani de râu.

Dar poate cele mai mari satisfacții le-am avut atunci când, cu oamenii satului, de multe ori fără o specializare în domeniul construcțiilor, am reușit să duc la bun sfârșit lucrări frumoase. Între acestea aș aminti realizarea sfinteii mese, care are forma sfântului Disc pe care preotul îl ține în mână atunci când, la liturghie, iese cu Sfintele Daruri. Am realizat această lucrare cu concursul unei echipe locale formate din Petru Gârnet, Petru Bărlăscu și Ștefan Tudor, trei dintre membrii Consiliului parohial și tot cu ei am realizat după proiect propriu, scara de acces către clopotniță, precum și eșafodajul pentru clopote. Pe acest eșafodaj am montat o parte din clopotele aduse de la Biserica Veche, cu speranța că Bunul Dumnezeu va rândui și pentru noua biserică vreo posibilitate de a ne înzestra cu clopote noi, căci în acea perioadă nu exista nici o societate care să poată construi clopote.

Cu adevărat spectaculoasă a fost urcarea clopotului mare, în greutate de peste 400 kg, prin intermediul scripeților la care trăgeau, organizați în echipe, oamenii

satului, deoarece nu am găsit o macara cu braț atât de lung, cât să ajungă la fereastra clopotniței. După ce am făcut toate amenajările și dotările necesare, am organizat patru echipe, două mai mari, pe laterale, care ridicau clopotul și două mai mici, una din față și alta chiar din interiorul clopotniței pentru a dirija ascensiunea. Le-am promis oamenilor că, dacă ne ajută Bunul Dumnezeu să vedem clopotul montat, îi las pe toți cei prezenți să îl tragă. Cu eforturi deosebite, am reușit această dificilă operație fără probleme, iar când a început să sune clopotul pentru prima dată în mijlocul satului (vechea biserică era tocmai pe malul Prutulului, oarecum izolată de sat) de pe toate ulițele râuri de creștini au venit la biserică nouă, rămânând până târziu în noapte. Cu fețele luminoase și lacrimi de bucurie în ochi, cu toții am rețrăit parcă atunci noaptea de Înviere.

La fel de spectaculoasă a fost și realizarea și montarea gardului din fier forjat pe stâlpi din bolovani de râu. Toate lăncile din fier au fost realizate local și manual. Tăierea s-a făcut cu bomfaierul, iar vârfurile s-au realizat la fierarul satului, Aurel Chirica, unde am dus materialul tăiat și cărbunele metalurgic. S-au alcătuit echipe de câte șase tineri pentru fiecare zi și se bătea pe nicovală la trei baroase: în timp ce o echipă se odihnea, cealaltă bătea continuu, iar fierarul mereu schimba lăncile punându-le la încălzit în arzătorul cu cărbune. Cred că nu a fost tânăr din sat care să nu fi trecut, fie și măcar pentru câteva ore, pe la nicovala lui Chirica.

Iar montarea s-a făcut în perioada august-noiembrie 1993, de către o echipă formată din Ghiocel și Ionel Agapi împreună cu Gheorghe Gavril, ajutați de echipe pentru munca necalificată. Știam că imediat după hram în 10 noiembrie din acel an, trebuia să mă prezint la Sfânta Mitropolie spre a prelua răspunderea de consilier economic. Cu nădejdea că, venind în administrația eparhială voi putea realiza mai ușor pictura interioară a bisericii noi, mi-am dorit foarte mult să finalizez două lucrări: montarea mobilierului din lemn sculptat în interior și finalizarea gardului. A rânduit Dumnezeu să fie încheiate ambele lucrări în aceeași seară târzie de sâmbătă, cu doar câteva zile înainte de hram. Mi-aduc aminte cu câtă jertfelnicie s-a lucrat în acea zi, până puțin înainte de miezul nopții și cum, dintr-o bucată de pânză albă, mătușa Ileana lui Vasile Tudor a realizat o panglică inugurală pe care am tăiat-o rostind cu toții „Tatăl nostru” și mulțumind lui Dumnezeu, ne-am păstrat fiecare câte o bucată spre binecuvântare și neuitare.

Privind retrospectiv, îmi dau seama cât de mult ne-a apropiat pe unii de alții această angajare mare pentru sat și pentru preot, dar mai ales cum, peste eforturile noastre s-a așezat mereu binecuvântarea lui Dumnezeu astfel încât astăzi, biserică nouă din Prisacani, prin frumusețea sa, stă mărturie despre tainica conlucrare între jertfa omenească și minunea dumnezeiască.”

Cuvânt al Sfântului Vasile cel Mare

Din neexistență am fost aduși la existență; am fost făcuți după chipul Ziditorului (Facere 1, 26); avem minte și cuvânt, care ne completează firea; cu ajutorul lor am cunoscut pe Dumnezeu. Dacă cercetăm cu luare-aminte frumusețile creației, atunci prin ele citim, ca într-o carte, marea înțelepciune și purtarea de grijă de toate a lui Dumnezeu. Suntem în stare să deosebim binele de rău; însăși natura ne învață să alegem ce ne este de folos și să evităm ce ne vatămă. Înstrăinându-ne de Dumnezeu prin păcat, am fost chemați iarăși la înrudirea cu El, fiind izbăviți din necinstita robie prin sângele Unuia-Născut; ne stau înainte nădejdele învierii, desfătările bunătăților îngerești, Împărăția cea din ceruri, bunătățile făgăduite, care depășesc puterea minții și cuvântului.

Pentru ce nu se cuvine, dar, să socotim acestea îndestulătoare pricinii de veselie fără de sfârșit și de bucurie neconținută, ci să socotim că duce o viață vrednică de bucurie cel ce slujește pântecelui, cel ce se veselește în cântece și cel ce se tăvălește și sforăie într-un pat moale? După părerea mea, aceștia ar trebui plânși de cei ce au minte, și, dimpotrivă, fericiți cei ce-și petrec viața de aici în nădejdea veacului ce va să fie, schimbând pe cele prezente cu cele veșnice, chiar dacă cei uniți cu Dumnezeu ar trăi în foc, precum cei trei tineri în Babilon (Dan. 3, 21), chiar dacă ar fi închiși cu leii (Dan. 6, 17-24), chiar dacă ar fi înghițiți de chiți (Ioan 2, 1); aceștia trebuie să fie fericiți de noi, că ei trăiesc cu bucurie; nu se întristează din pricina greutăților de față, ci se bucură întru nădejdea celor ce ne sunt păstrate pentru târziu. Pe acel luptător îl socotesc bun, care, o dată intrat în stadionul credinței, suferă cu bărbăție loviturile vrăjmașilor cu nădejdea slavei încununării. La concursurile atletice, celor ce s-au obișnuit cu ostenele în locurile de exerciții, nu le pasă de durerea pricinuită de răni, ci, disprețuind oboselile de-o clipă, se pornesc cu dorința de a fi proclamați învingători. Tot așa și cel râvnitor: chiar dacă ar veni peste el un necaz din cele mai mari, bucuria nu i se va întuneca, pentru că *suferința aduce răbdare; răbdarea încercare; încercarea nădejde; iar nădejdea nu rușinează* (Rom. 5, 3-5). Nădejdea este, dar, aceea care face ca bucuria să locuiască în sufletul celui râvnitor.

(Sf. Vasile cel Mare, Omilii și cuvântări)

Cuvânt despre folosul citirii Scripturii (II) - Sfântul Ioan Gură de Aur—

(continuare din numărul trecut)

Livadă duhovnicească și rai de desfătare este citirea dumnezeieștilor Scripturi, și rai de desfătare mai bun decât raiul cel de altădată. Raiul acesta nu l-a sădit Dumnezeu pe pământ, ci în sufletele credincioșilor; raiul acesta nu l-a pus în Eden, într-un anumit ținut din răsărit, ci l-a întins pe tot pământul, l-a întins până în marginile lumii. Că a întins Dumnezeu Scripturile în toată lumea o spune profetul. Ascultă! *În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor* (Psalmi 18, 4). De te-ai duce la indieni, cei pe care îi vede întâi soarele la răsăritul lui, de te-ai duce în părțile scaldate de ocean, de te-ai duce în insulele britanice, de ai călători spre Marea Neagră, de te-ai duce spre părțile de miazăzi, pretutindeni vei auzi că oamenii cugetă la cele spuse de Scriptură; cu alt glas, dar nu cu altă credință, în limbi deosebite, dar cu același gând. Sunetul limbii e altul, dar nu-i altul chipul credinței. Cu limba vorbesc în graiuri barbare, dar cu mintea cugetă în credință; cu glasul fac greșeli de grai, dar cu viața trăiesc dreapta credință.

Ai văzut că raiul s-a întins până la marginile lumii? În traiul acesta nu mai este șarpe; grădina e lipsită de fiare și întărită cu harul Sfântului Duh. Are și izvor raiul acesta, ca și celălalt, izvor care e mamă a mii și mii de râuri. Cine o spune? - Însuși Dumnezeu: *Din pântecelul celui care crede-n Mine vor curge râuri de apă vie, precum a zis Scriptura*. (Ioan 7, 38). Izvorul acesta se împarte în sufletul fiecărui credincios, și nu se împuținează; se împarte, și nu se termină; se îmbucătățește, dar nu se micșorează; în toți întreg, în fiecare întreg. Așa sunt harismele Duhului.

Biblioteca Parohială

Delectează-te cu o carte nouă!

Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00

La Căsuța Filantropică

Persoane de contact:

***Alexandra Popa**

tel. 0720 606 820

e-mail: alexandra_4evre_x93@yahoo.com

***Irina Dănilă**

tel. 0742 344 024

e-mail: iris_pretty_girl2006@yahoo.com